

Tillykke med 70-års-jubilæet i dag. 1939-2009

Det hele startede i Bursø Gymnastikforening, hvor der var dannet et hold i 1934 som dansede folkedans - Dette hold så muligheder i at danne en forening, hvis formål var at udbrede folkedans, folkemusik og hjemstavns historie. Efter en tid med snak gik man sammen og dannede en folkedanserforening, som blev stiftet 24. februar 1939, det er derfor vi er her i dag.

Foreningen har i de 70 år formået at have aktiviteter, som har holdt fast i en medlemsskare, derfor kan foreningen prale af, at den ikke på noget tidspunkt har ligget i dvale, og senere genopstået med helt nye mennesker, som har villet banke liv i foreningen. Den har været i live hele tiden.

Hvordan har det kunnet lade sig gøre?

Jo, foreningen har haft formænd, som har turdet været fuldt og helt for foreningen + der har været gode bestyrelser gennem tiderne, som har bakket op om foreningens høje aktivitetsniveau, dette har gjort sit til, at foreningens medlemmer trofast har mødt op år efter år. - det gør, at foreningen hele tiden har været på vej i den tid, vi lever - den har holdt sig ung, og er dermed ikke blevet uinteressant.

Selv foreningens navn Midtjyllandske Folkedansere har vist sig at være fremtids sikret - det var en journalist, der skrev i avisen i 1935 om et arrangement, som folkedanserholdet i Bursø Gymnastikforening havde deltaget i i Maribo, at "Midtjyllandske folkedansere gav en flot opvisning" - dermed var navnet givet. - Da foreningen blev stiftet lod den sig ikke binde af et bynavn, så man senere skulle overveje navneændring, fordi lokaliteten blev mindre i en større sammenhæng. Men Holeby er stadigvæk byen, hvor foreningen holder til, det synes jeg, byen skal være stolt af. - Medlemsskaren kommer mange steder fra, Holeby by er nok mindst repræsenteret i foreningens medlemsantal, trods det er det naturligt, at vi tager til Holeby for at danse, for det er der, det sker.

Fra 1939 og til i dag har foreningen haft 3 formænd, det fortæller noget om stabilitet. Det fortæller meget om de respektive formænd. Det fortæller, at formændene har levet i og med foreningen i deres formandsperioder.

Fra 1939 - 1975 var Poul Jørgensen formand, han var identisk med folkedans, det var en meget stor del af hans liv. Han var principfast, havde sine ideer om, hvordan en forening skulle køres, det kunne for nogen være en barsk oplevelse - men det var den måde, han stod i spidsen for foreningen, og det var han stolt af.

Fra 1975 - 1985 var det Fritz Andresen, han var en mere kompromissøgende formand, det var også en tid, hvor det var nødvendigt, hvis en forening skulle have en fremtid.

Fra 1985 - til i dag er formanden Preben Sørensen, han er også, som den 1. formand identisk med folkedans, det er en rigtig stor del af hans liv. Han har, som den 1. formand, sine ideer og sine holdninger til, hvordan en forening skal køres. Han kan også være en barsk oplevelse - men det viser sig jo, at formænd skal være af en vis støbning for at kunne lede en stor forening og holde sammen på de bolde, som er i luften og få grebet boldene i rette tid, så der hele tiden sker nye tiltag i foreningen - så foreningen hele tiden er på vej.

Når foreningen skulle ud at danse opvisninger begyndte man også at interessere sig for folkedragter. I starten var det fokedragt lignende tøj, man havde på. Senere kopierede man dragter fra Stiftsmuseet

i Maribo. De første mange år i foreningen, havde alle Lollandsdragt på, det gjaldt både damer og herre, det så meget festligt og ensartet ud, når man dansede, særlig i udlandet var det flot, idet dragterne var røde og hvide, det gav et nationalt præg. Sidst i 1960'erne og først i 1970'erne

begyndte medlemmerne at synes, det var for uniformsagtigt, så begyndte man at sy dragter fra andre egne af Danmark. Der skete et stilskeft, der var ingen ensartethed længere, men det var tidens tale, som satte sit præg.

Foreningen kan være stolt ud over alle grænser, idet det er en forening mod børnehold, Det er dejligt, at foreningen formår, at motivere børn til at danse - børn har altid været identisk med Midtllandske Folkedansere, og det skal den forblive, det er der fremtiden er, for at der er nogen,

som holder fast i den danske kultur - særlig i dag, hvor mange synes, at fremmede kulturer er mere spændende, de vil hellere danse mavedans end f.eks. den halve kæde (pigerne kan her komme op at svæve) — nå, nej mange ved slet ikke, hvad de går glip af, fordi de ikke ved, hvad dansk folkedans er, de tror, det er det rene museumsstykke. Men det kan være med til at holde vægten på plads, nu hvor mange unge sidder fast foran deres computere.

En aktivitet som foreningen også har - er spillemandsgruppen. Det er et stort plus for foreningen, at man har en spillemandsgruppe, uden musik ingen dans. Man har lavet et godt samarbejde med Højreby Spillemændene, det er et rigtigt fint tiltag - det vidner også om fremsynethed. Men det kan oplyses, at man allerede i starten af 1940'erne lavede et orkester i foreningen, som skulle tage sig af spillemandsmusik, den gang havde man også tanke for musikkens betydning.

Foreningen har også gennem alle 70 år taget på udenlandsrejser.

Den første tur foreningen skulle på, var en USA-tourne - Poul Jørgensen blev kontaktet, fordi foreningen skulle inviteres til den kommende Verdensudstilling i De forenede Stater i 1939.

Foreningen sagde: ja, der blev fundet et hold, som var parat til at deltage, men 2.

Verdenskrig gjorde, at turneen blev aflyst - så vidt jeg ved, er der kun en tilbage af det udtagne hold, som skulle have været med på denne tourne, hun hedder Gudrun Nielsen og bor i dag i Nr. Alslev.

Men foreningen har været på mange udenlandsture siden, den har været i Tyskland, Holland, Sverige, Færøerne, Island for at nævne nogle.

Samtidig er der gennem rigtig mange år opbygget et varmt og godt venskab med Värnamo-folkedansere.

De senere år har foreningens medlemmer nydt godt af teaterture til København og forlængede weekender til småøer i Danmark, det har også været medvirkende til et godt sammenhold i foreningen.

Sammenhold i en forening har stor betydning - hvis medlemmerne trives er der stor sandsynlighed for, at foreningen vil leve i mange år endnu og videreudvikle sig i fremtidens behov for foreningsliv - men vi skal holde fast i grundtanken Folkedansens fremme og den danske kultur om det så skal hedde Folkedans, Nationaldans eller kulturdans, det har ingen betydning - bare dansen og Midtllandske Folkedansere vil bestå.

Endnu engang Tillykke med 70 års-jubilæet.